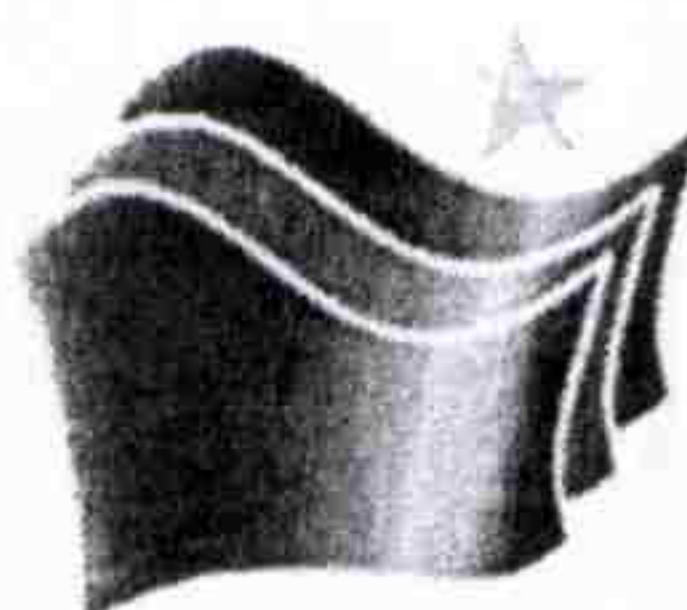

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	4140
Ημερομηνία καταθέσεως	30/10/2014

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2014

Ερώτηση

Προς τον κ. Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: «Κυβερνητική κατάχρηση κονδυλίων Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων (ΕΣΠΑ) και παραπλανητική διαχείριση των Προγραμμάτων Απασχόλησης / Κατάρτισης, μέσω των απαράδεκτων προγραμμάτων Συστήματος Επιταγών Κατάρτισης (voucher) και της απαξίωσης του ΟΑΕΔ υπέρ της εμπλοκής μιας κλειστής ομάδας Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ)»

Τα προγράμματα “ενεργητικής” απασχόλησης, ως επιμέρους τομέας της συνολικής πολιτικής απασχόλησης της χώρας στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της “Ευρώπης 2020”, αποτελούσε ένα εργαλείο ενίσχυσης ευπαθών κοινωνικών ομάδων, συμπληρωματικό με τις “παθητικές” πολιτικές απασχόλησης (επιδόματα). Οι “ενεργητικές” πολιτικές απασχόλησης στις άλλες χώρες της ΕΕ, σχεδιάζονται και συναποφασίζονται στα πλαίσια κοινωνικού διαλόγου όπου, άλλοτε περισσότερο, άλλοτε λιγότερο, ο ρόλος των συνδικάτων των εργαζομένων και των εργαζομένων στους φορείς των συναρμόδιων υπουργείων είναι καθοριστικός. Μια τέτοια διαδικασία εξασφαλίζει διαφάνεια (εφόσον ο σχετικός διάλογος είναι δημόσιος) και μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας εφόσον αυτοί οι οποίοι γνωρίζουν καλύτερα το πρόβλημα (συνδικάτα, πανεπιστήμια, τοπική αυτοδιοίκηση) προτείνουν, συν-υλοποιούν και ελέγχουν την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων σε όλα τα στάδια τους.

Στην Ελλάδα, με το πρόβλημα της ανεργίας να έχει αποχαλινωθεί, ισχύει το αντίθετο, με την απουσία των συνδικάτων και των κοινωνικών φορέων από το σχεδιασμό των προγραμμάτων αυτών να είναι απόλυτη. Οι κυβερνήσεις των Μνημονίων, επέβαλαν την ριζική απαξίωση της εργατικής δύναμης και την συνεπακόλουθη μείωση των επιδομάτων ανεργίας, αξιοποιώντας και γενικεύοντας τα πεδία εφαρμογής των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης. Αυτή η στρατηγική οδήγησε στο νέο κύκλο των προγραμμάτων voucher, ξεκινώντας από το voucher «ΕΠΙΤΑΓΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ» για ηλικίες “18 – 24” τον Μάιο του 2013 και οδήγησε στο τελευταίο voucher “29 – 64”, μετατρέποντας σταδιακά τα προγράμματα κατάρτισης από ένα θεματικό εργαλείο στοχευμένης παρέμβασης, (ΑμεΑ, γυναίκες, μακροχρόνια άνεργοι κοντά στη σύνταξη) σε εργαλείο καθολικής εφαρμογής της πολιτικής υποτίμησης μισθών. Το μήνυμα των Μνημονίων είναι σαφές: όλοι και όλες πλέον λογίζονται ως ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Η υποκατάσταση των επιδομάτων ανεργίας από το Σύστημα «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος» (Ε.Ε.Ε) και από τα «εκπαιδευτικά επιδόματα» προγραμμάτων κατάρτισης.

Οι μνημονιακές κυβερνήσεις με αυτό τον τρόπο, έθεσαν τις «ενεργητικές» μορφές απασχόλησης ως ανταγωνιστικές των «παθητικών», με κύριο στόχο την αποδιοργάνωση του συνολικού πλαισίου προστασίας των ανέργων, παράλληλα με την εκτόξευση της ανεργίας που αποτέλεσε άρρητο στόχο και μέσο επιβολής της εσωτερικής υποτίμησης στο εργατικό σώμα. Ενδιάμεσος στόχος αυτής της στρατηγικής αποτελεί η υποκατάσταση των παθητικών πολιτικών απασχόλησης (επιδόματα) από τις ενεργητικές (πχ προγράμματα κατάρτισης) αρχικά μέσω της αναστολής καταβολής του επιδόματος ανεργίας, κατά την περίοδο κατάρτισης.

Ενδεικτική πτυχή αυτής της στρατηγικής αποτελούν τα voucher («ΕΠΙΤΑΓΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ»), τα οποία προωθούνται από την κυβέρνηση ως «λύση» στο φλέγον ζήτημα της ανεργίας των νέων. Κρίσιμη πτυχή αυτής της στρατηγικής αποτελεί η εξαγγελία σταδιακής εισαγωγής ενός δικτύου “ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος”, το οποίο θα αντικαταστήσει συνολικά τα επιδόματα ανεργίας. Σε δηλώσεις του ο κ. Βρούτσης (15/10/2014) αναφέρει χαρακτηριστικά: [...] πλέον (σ.σ: με την εισαγωγή του συστήματος «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος») δημιουργείται ένας μηχανισμός όπου οι διάφορες ροές κοινωνικών παροχών δεν θα είναι «τυφλές», αλλά θα αλληλοσυμπληρώνονται, ώστε να χρήματα να πηγαίνουν ακριβώς σε αυτούς που έχουν ανάγκη». Αυτό επιβεβαιώνεται από το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού, στο οποίο προϋπολογίζεται μείωση του αριθμού δικαιούχων των επιδομάτων ανεργίας, λόγω της ένταξής τους στο Σύστημα «Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος».

Αυτοί οι σχεδιασμοί πληθαίνουν, την ίδια στιγμή που στην πλειονότητα των χωρών της Ευρώπης, τα voucher κατάρτισης συνυπάρχουν σωρευτικά με τα Εθνικά Κοινωνικά Επιδόματα (social assistance) και το εθνικό πλαίσιο ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος! Αντίθετα στην Ελλάδα των 6.3 εκατομμυρίων φτωχών ή εν δυνάμει φτωχών, η συμμετοχή σε τέτοια προγράμματα κατάρτισης αποκλείει προσωρινά τον δικαιούχο από το επίδομα ανεργίας, παρόλο που στα προγράμματα δεν του αναγνωρίζεται η ιδιότητα του εργαζομένου αλλά του «ωφελομένου»! Η συνολική αντιμετώπιση των δικαιούχων διαπερνάται από τη συγκεκριμένη αντίφαση: Όταν πρόκειται για την ιδιότητα του εντός των χώρων εργασίας, η αποδιδόμενη ιδιότητα του δικαιούχου είναι “ωφελοόμενος” καταρτιζόμενος άνεργος, εξαιρούμενος του εργατικού δικαίου και των προβλέψεων του. Ταυτόχρονα όμως, τυχόν “ωφελοόμενος” όπου λαμβάνει επίδομα ανεργίας, παραιτείται από την καταβολή του για την περίοδο κατάρτισης, σαν να πρόκειται για πρόγραμμα απσχο.

Η στρατηγική αυτή επιδιώκει την εμπέδωση και την γενίκευση της επισφαλούς και ελαστικής εργασίας σε όλες τις ηλικίες, βαθαίνοντας την υποτίμηση της εργατικής δύναμης και μεταφέροντας παράλληλα την ευθύνη για την εύρεση εργασίας του κάθε πολίτη από το κράτος, που αποτελεί τον συνταγματικά αρμόδιο, στον ίδιο τον άνεργο. Ταυτόχρονα, δημιουργεί ένα κλειστό και αδιαφανές «σύστημα παροχής υπηρεσιών απασχόλησης» από τα Κέντρα Επαγγελματική Κατάρτισης, τα οποία πλέον αναβαθμίζονται σε Παρόχους και Επόπτες των προγραμμάτων αυτών, καταργώντας στην πράξη τον ΟΑΕΔ και το προσωπικό του, δίνοντας σε ιδιωτικές επιχειρήσεις κρίσιμα και νευραλγικά στοιχεία και πόρους. Στο τελευταίο voucher μάλιστα, ενώ αποδίδεται ξανά η τυπική εποπτεία των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ, ουσιαστικά τα ΚΕΚ αναλαμβάνουν και νέες αρμοδιότητες.

Η κυβέρνηση εντείνει την απαξίωση του ΟΑΕΔ εις όφελος των ιδιωτικών ΚΕΚ, δημιουργώντας έναν «μνημονιακό βιότοπο» εργοδοτικής αυθαιρεσίας και εκμετάλλευσης.

Η κατάσταση όπου έχει διαμορφωθεί στα Προγράμματα Κατάρτισης (voucher), των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων για την Απασχόληση, έχει πλέον ξεπεράσει κάθε προηγούμενο αδιαφάνειας και ανομίας και υποδηλώνει την ύπαρξη κρυφής ατζέντας από την πλευρά της συγκυβέρνησης. Από την ανάλυση των δεδομένων, διαφαίνεται η εξής κυβερνητική στρατηγική: Αξιοποιώντας τα voucher κατάρτισης, που ως πρόσφατα είχαν έναν επικουρικό, θεματικό ρόλο στήριξης συγκεκριμένων ομάδων πληθυσμού, τα γενίκευσε και τους έδωσε ευρύτερο χαρακτήρα εντάσσοντάς τα στα προγράμματα απασχόλησης, παρόλο όπου τα voucher δεν οδηγούν σε νέες, σταθερές θέσεις απασχόλησης. Το τελευταίο voucher « 29 – 64» μάλιστα οδηγεί σε ακόμα πιο ολιγόμηνη κατάρτιση και μόλις δίμηνη εργασία για το 25% των εργαζόμενων σε αυτά!

Ο σχεδιασμός αυτών των προγραμμάτων μόνο τυπικά αφορούσε στην μείωση της ανεργίας των νέων. Ουσιαστικά υποτάχθηκε κυρίαρχα στην ανάγκη να εξυπηρετήσει επιχειρηματικά συμφέροντα και την οδήγησε στην μετατροπή των προγραμμάτων αυτών σε έμμεση πηγή επιδότησης τέτοιων συμφερόντων. Μέσα από την εξουσιοδότηση των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) ως Παρόχους Κατάρτισης και φορείς διαμεσολάβησης και θεωρητικής κατάρτισης και Συμβουλευτικής των τυπικά δικαιούχων, δηλαδή των νέων και -πλέον- μεγαλύτερων ανέργων, το Υπουργείο οργάνωσε με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια και με ανάθεση σε ιδιωτικά συμφέροντα, μια κρίσιμη και νευραλγική κρατική αρμοδιότητα, αυτή της εθνικής στρατηγικής για την απασχόληση, απαξιώνοντας τον ΟΑΕΔ και το έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό του. Τα ΚΕΚ με τη σειρά τους, έχουν πλέον την δυνατότητα «απευθείας διαπραγμάτευσης» με τις μεγάλες επιχειρήσεις του εκάστοτε τομέα, έχοντας απόλυτη ελευθερία κινήσεων και των δεδομένων.

Η Ομοσπονδία Υπαλλήλων του ΟΑΕΔ σε ανακοίνωση (Αρ. Πρωτ. 90 / 20-6 – 2014) της αναφέρει:

[...] «Καλούμε το Υπουργείο Εργασίας να επανεξετάσει τη στάση του απέναντι στα ΚΕΚ και να σταματήσει να εκδίδει προγράμματα τύπου Voucher που απλώς στέλνουν πελάτες στα ΚΕΚ, χωρίς όφελος για τους άνεργους και με τεράστια ποσά να πηγαίνουν στους «ΚΕΚάρχες» αντί στους άνεργους»

[...] «Ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού απαρτίζεται από ένα έμπυχο δυναμικό με πείρα και γνώση επάνω στις τοπικές αγορές εργασίας που μπορεί ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ανά πάσα στιγμή να διαχειριστεί πολιτικές απασχόλησης, αρκεί να τους δοθούν τα κατάλληλα εργαλεία, χωρίς να χρειάζεται η διαμεσολάβηση των οποιονδήποτε ΚΕΚ ή εταιρειών διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού (γραφείων ευρέσεως εργασίας) επ' αμοιβή.»

Η παραπάνω ανακοίνωση, με το ξεχωριστό ειδικό βάρος της ομοσπονδίας υπαλλήλων του ΟΑΕΔ, του μοναδικού Δημόσιου Φορέα Απασχόλησης στην Ελλάδα, έρχεται να συμπληρώσει δεκάδες άλλες που δημοσιοποιήθηκαν, από την έναρξη των «νέων», καθολικών προγραμμάτων voucher κατάρτισης, αρχής γενομένης από το πρόγραμμα “18 – 24” για την ανεργία των νέων (25.000 δικαιούχοι), το voucher «τουρισμού» καθώς και το voucher «υγείας» (από 10.000 δικαιούχοι)

Όλες οι διαμαρτυρίες συγκλίνουν στο ερώτημα:

“Ποιος ο λόγος εμπλοκής, παροχής αρμοδιοτήτων και χρηματοδότησης Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ), ως διαμεσολαβητές μεταξύ ανέργων και επιχειρήσεων πρακτικής στη θέση των αρμόδιων υπηρεσιών του ΟΑΕΔ; Για ποιους λόγους αποκλείεται ο ΟΑΕΔ και οι υπηρεσίες του; ”

Αντί απάντησης όμως, στο τελευταίο πρόγραμμα voucher παρατηρούμε την γεωμετρική αύξηση της χρηματοδότηση των ιδιωτών διαμεσολαβητών, επεμβαίνοντας περαιτέρω στην αρχιτεκτονική των προγραμμάτων και θέτοντας τα ΚΕΚ ως γενικούς υπευθύνους της εξέλιξης και εποπτείας των προγραμμάτων, κάνοντας τα ΚΕΚ - Παρόχους τους πραγματικούς “ωφελομένους” / δικαιούχους αυτών των προγραμμάτων, αποδίδοντας τους ποσοστό επί της επιδότησης του ανέργου, που ξεπερνάει το 75%! Πιο συγκεκριμένα στα ΚΕΚ αντιστοιχούν 5400 ευρώ για συνολική επιδότηση 7000 ευρώ και 4.200 ευρώ σε συνολική επιδότηση 5.800 ευρώ, με το σύνολο των αποδοχών των καταρτιζόμενων να περιορίζονται σε 1.600 ευρώ “εκπαιδευτικό επίδομα, για 100 ώρες θεωρητικής και 300 ώρες πρακτικής άσκησης. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το ΚΕΚ θα λαμβάνει 13.5 ευρώ και 10.5 ευρώ την ώρα αντίστοιχα για υπηρεσίες που θα παρέχει σε έναν “ωφελούμενο” που θα λαμβάνει 4 ευρώ την ώρα!

Πιο συγκεκριμένα, η τελευταία πρόσκληση των επιταγών (voucher) «ΕΠΙΤΑΓΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΣΕ ΤΟΜΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ», ύψους 112.000.000 ευρώ, που προκηρύχθηκε μέσα στον Αύγουστο του 2014 με αναφορά σε “16.620 θέσεις εργασίας”, αποδίδει περίπου 25.600.000 ευρώ τυπικά δικαιούχους, στους ανέργους και τα υπόλοιπα (87 εκατομμύρια ευρώ!) αποδίδονται στα ΚΕΚ για την θεωρητική κατάρτιση 100 ωρών σε κάθε “ωφελούμενο” και για:

“Υπηρεσίες υποστήριξης και συμβουλευτικής καθοδήγησης των καταρτιζομένων από τον πάροχο κατάρτισης, πριν και κατά τη διάρκεια της πρακτικής άσκησης, που αφορούν α) στη διάγνωση και κατάλληλη σύζευξη των εκπαιδευτικών αναγκών / δεξιοτήτων των καταρτιζομένων με τις ανάγκες των επιχειρήσεων, β) στην τοποθέτηση, παρακολούθηση και εποπτεία του καταρτιζόμενου από τον πάροχο κατάρτισης στην επιχείρηση πρακτικής άσκησης, μέσω του επόπτη Πρακτικής και γ) σε επιπρόσθετες υπηρεσίες για την μετατροπή της πρακτικής άσκησης του καταρτιζόμενου σε σύμβαση εργασίας και την τοποθέτηση του στην επιχείρηση πρακτικής “

Στο ποσό που λαμβάνουν τα ΚΕΚ μέσω της Επιταγής/Voucher περιλαμβάνεται και αυτό που αντιστοιχεί για την ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ωφελουμένων και είναι μόνο το 6.45% του συνολικού εκπαιδευτικού επιδόματος.

Καμία πρόσκληση voucher έως σήμερα δεν ορίζει πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα για τους ωφελομένους. Ιδιαίτερα δε όσον αφορά στην πρόσκληση του voucher 29-64 όπου τα επαγγέλματα που εντάσσονται αφορούν κυρίως το βιομηχανικό και κατασκευαστικό κλάδο, δηλαδή εξειδικευμένα και βαρέα επαγγέλματα πρέπει να προβλεφθεί πλήρης ασφαλιστική κάλυψη δεδομένου ότι ελλοχεύει πάντα ο κίνδυνος εργατικού ατυχήματος.

Στο ιδιωτικό συμφωνητικό που υπογράφεται μεταξύ του ΚΕΚ και της επιχείρησης- φορέα της πρακτικής άσκησης δεν καθίσταται σαφές ποιος έχει την ευθύνη σε περίπτωση εργατικού

ατυχήματος παρά μόνο μια γενικόλογη συμφωνία για τις δαπάνες πρώτων υλών και προστατευτικών μέσων για την εκτέλεση της πρακτικής άσκησης.

“ *χι. Την υποχρέωση της επιχείρησης/φορέα πρακτικής ή του παρόχου να αναλάβει:*

- *τις τυχόν δαπάνες μετακίνησης ή/και διαμονής από και προς τους χώρους υλοποίησης της πρακτικής άσκησης*
- *τις δαπάνες διατροφής των καταρτιζομένων κατά την πρακτική άσκηση*
- *τις δαπάνες πρώτων υλών και προστατευτικών μέσων για την εκτέλεση της πρακτικής άσκησης*”

Απουσία κριτηρίων και στόχων. Απουσία εποπτικής αρχής των «ΚΕΚ Παρόχων»

Το νέο “πρόγραμμα κατάρτισης” δηλαδή, θα επιδοτεί το ΚΕΚ – Πάροχο Κατάρτισης, για την παροχή «θεωρητικής κατάρτισης 100 ωρών» και για «άλλες υπηρεσίες» κατά την διάρκεια των 300 ωρών της πρακτικής κατάρτισης στην επιχείρηση, χωρίς κατεύθυνση, κριτήρια και ελεγκτικές διαδικασίες, με τον σχεδιασμό των προγραμμάτων αυτών, να ορίζει πραγματικούς «ωφελομένους» το εκάστοτε μεγάλο ΚΕΚ και τις επιχειρήσεις, στη θέση του άνεργου.

Η πρόσκληση του voucher “29 – 64” αναφέρει: *Κάθε πάροχος κατάρτισης πρέπει να διαθέτει αποδεδειγμένη εμπειρία είτε από υλοποίηση προγραμμάτων εγγυημένης απασχόλησης είτε από υλοποίηση έργων με το σύστημα επιταγής επαγγελματικής κατάρτισης (training voucher) στο πλαίσιο του ΕΠΑΝΑΔ κατά την τελευταία περίοδο από 1-1-2009 έως και την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης με συνολικό οικονομικό αντικείμενο τουλάχιστον 1.200.000€.*

Με αυτό τον τρόπο, η κυβέρνηση, ταυτόχρονα με την απόδοση πτυχών της εθνικής πολιτικής για την απασχόληση στον ιδιωτικό τομέα, θέτει και συγκεκριμένα εμπόδια εισόδου στη νέα αγορά, προς όφελος περιορισμένου αριθμού μεγάλων ΚΕΚ, με τα κριτήρια να δημιουργούν μια de facto κλειστή συντεχνία “αξιοποίησης” προγραμμάτων “κατά της ανεργίας”.

Αυτή η τακτική της de facto ιδιωτικοποίησης ζωτικών υπηρεσιών του Δημοσίου, σε φιλικές ομάδες επιχειρηματιών, εξυπηρετεί πολλαπλώς και σε όλα τα επίπεδα, την γενική κατεύθυνση της μνημονιακής στρατηγικής. Ακυρώνει την συνταγματικά κατοχυρωμένη προστασία των ανέργων και υποβοήθησης της επιστροφής τους στην εργασία, ως υποχρέωση του κράτους και “ανοίγει” ένα νέο πεδίο, αδιαφανούς και σκανδαλώδους ιδιωτικής κερδοφορίας, δημιουργώντας ένα μνημονιακό “βιότοπο” αντεργατικών πρακτικών και μεθοδεύσεων. Ενδεικτική είναι η ρύθμιση με την οποία η μόνη ποινή σε περίπτωση που δεν θα προσλάβουν οι επιχειρήσεις έστω και έναν εργαζόμενο για το δίμηνο, είναι ένα χρηματικό πρόστιμο των ΚΕΚ επί της συνολικής επιδότησης και όχι η έκπτωσή τους από επόμενο πρόγραμμα, όπως προβλέποντας ως τώρα.

Τα προγράμματα κατάρτισης προβλέπουν την δίμηνη εργασία του 25% των «ωφελομένων» στις επιχειρήσεις αυτές, χωρίς να αναφέρει τους όρους και τις συνθήκες της εργασίας. Με αυτό τον τρόπο, τα ΚΕΚ αποκτούν οργανική εμπλοκή στην όλη διαδικασία, αναγορεύονται ουσιαστικά σε Αρχή Επιλεξιμότητας και Κατάταξης εργαζομένων, το 25% των πιο «πειθήνιων» θα καταφέρει να

απασχοληθεί δύο μήνες, χωρίς καμιά συλλογική ή ατομική πρόβλεψη. Αν για οποιοδήποτε λόγο, ο δικαιούχος εγκαταλείψει τα προγράμματα αυτά, ακόμα και να έχει παρακολουθήσει τις 100 ώρες θεωρητικής κατάρτισης ή/και κομμάτι της πρακτικής, δεν αποζημιώνεται ούτε με μέρος του «εκπαιδευτικού» του επιδόματος, όπως γίνονταν ως και το τελευταίο Πρόγραμμα Κατάρτισης

Αυτές οι πρακτικές αποτελούν μετεξέλιξη του «φαινομένου των ΜΚΟ», ως μεσολαβητών και έμμεσων εργοδοτών μεταξύ των ΟΤΑ και των “κοινοφελών” εργαζομένων, με το αντίστοιχο “ποσοστό εξυπηρέτησης” για τη διαχείριση των προγραμμάτων να περιορίζεται στο 5%. Πλέον όμως, η αδικαιολόγητη και ακατανόητη παρουσία ιδιωτικών κέντρων “κατάρτισης”, αγγίζει στο τελευταίο πρόγραμμα voucher “29 – 64”, το 75% επί του κόστους “ανά ωφελούμενο”. Με αυτό τον τρόπο, διατηρούνται και ενισχύονται πελατειακά “δίκτυα αναδιανομής” πλούτου και εισοδήματος προς λίγους, χωρίς κανένα ανταγωνισμό στο κόστος των υπηρεσιών που προσφέρουν, στερώντας αναγκαία εισοδήματα από τους ανέργους, περιορίζοντας παράλληλα τον αριθμό των δικαιούχων.

Επειδή η εργασία είναι δικαίωμα, κρατική υποχρέωση και όχι εμπόρευμα της ιδιωτικής σφαίρας.

Επειδή το ποσοστό των ανέργων προκύπτει κυρίως από την πολιτική των Μνημονίων και όχι από την αδυναμία εξειδικευμένης και καταρτισμένης εργασίας, με τα προγράμματα κατάρτισης να αποτυγχάνουν να σημειώσουν πραγματική μείωση του αριθμού των ανέργων.

Επειδή η παροχή κατάρτισης που επιλέγεται, δεν θα έπρεπε να λειτουργεί ανταγωνιστικά αλλά συμπληρωματικά με το επίδομα ανεργίας, είτε με τυχόν επίδομα «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος».

Επειδή τα προγράμματα voucher ανακυκλώνουν και δεν αντιμετωπίζουν την ανεργία, δεν καταλήγουν σε απασχόληση αλλά σε δίμηνη εργασία για μόλις το 25% των ανέργων.

Επειδή τα προγράμματα αυτά δεν διασφαλίζουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των ωφελούμενων ανέργων άλλα αντίθετα χειροτερεύουν τους όρους εργασίας για όλους .

Επειδή, ουσιαστικά μέσω αυτών των προγραμμάτων οι επιχειρήσεις να απασχολούν εργαζόμενους χωρίς να τους καταβάλουν οι ίδιες το αντίτιμο.

Επειδή η Ομοσπονδία εργαζομένων του ΟΑΕΔ, που αποτελεί τον μόνο νόμιμο Δημόσιο Φορέα απασχόλησης, έχει δηλώσει ετοιμότητα στο να αναλάβει την παροχή όλων των απαραίτητων υπηρεσιών κατάρτισης και διαμεσολάβησης μεταξύ των ανέργων και των επιχειρήσεων.

Επειδή η γενίκευση της μεθόδου του Κουπονιού / voucher χρησιμοποιείται ως μηχανισμός ιδιωτικοποίησης του προβλήματος της ανεργίας και μετατροπής τιν από ένα μείζον κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα σε ένα πρόβλημα μη ορθολογικής διαχείρισης των επιδοτήσεων στην επικράτεια της αγοράς.

Επειδή στα προγράμματα αυτά προκύπτει μια πολιτική έμμεσης επιδότησης των επιχειρήσεων πρακτικής, στο βαθμό που στο δεύτερο κύκλο προγραμμάτων, αν μια επιχείρηση που έχει ικανοποιήσει το όριο των εργαζομένων με voucher, εντάξει έστω και έναν εργαζόμενο για δύο μήνες στο εργατικό της δυναμικό, στο επόμενο πρόγραμμα δικαιούται να προσλάβει το 40% (10% επιπλέον) των εργαζομένων της μέσω των επόμενων προγραμμάτων.

Επειδή οι ρυθμίσεις όσον αφορούν στα ΚΕΚ έχουν οδηγήσει σε πλήθος ερωτημάτων περί ουσιαστικής συμπράξεων τους με συγκεκριμένες μεγάλες επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα.

Επειδή, τόσο σε αυτό όσο και στα προγενέστερα αντίστοιχα προγράμματα (όπως το voucher

τουρισμού) προβλέπεται μόνο ιατροφαρμακευτική ασφαλιστική κάλυψη από το κράτος, χωρίς ο χρόνος εργασίας να αναγνωρίζεται ως συντάξιμος.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Πως εναρμονίζονται τα προγράμματα «training voucher» με την συνταγματική πρόβλεψη του κράτους να προσφέρει σταθερή και αξιοπρεπή εργασία σε κάθε άνεργο/η;
- 2) Γιατί δεν έχει επιδιωχθεί διάλογος με τους συν-αρμόδιους φορείς (Συνδικάτα, Εργαζόμενοι στον ΟΑΕΔ, Τοπική Αυτοδιοίκηση κ.α) όσον αφορά στο σχεδιασμό των Προγραμμάτων;
- 3) Για ποιο λόγο τα voucher στην Ελλάδα “παγώνουν” την καταβολή του επιδόματος ανεργίας και συμψηφίζονται με το σύστημα «ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος», στο βαθμό που δεν αναφέρονται σε απασχόληση;
- 4) Ποια είναι τα στοιχεία της αποτελεσματικότητας των «νέου κύκλου» προγραμμάτων voucher (από την επιταγή voucher (18 – 24 και μετά); Με ποια κριτήρια και σχέδιο επιλέχθηκαν ο τουρισμός και η υγεία ως πεδίο απορρόφησης των ανέργων; Ποια η συνολική λογική;
- 5) Με ποια κριτήρια και ποια νομιμοποίηση η διαχειριστική αρχή αναθέτει την αρμοδιότητα θεωρητικής κατάρτισης σε ΚΕΚ και με τι διαδικασίες συμμετοχής και ποια εποπτεία από πλευράς Δημοσίου; Με ποιο πλαίσιο έγκρισης και αξιολόγησης, αυτά τα ειδικά κέντρα διαμεσολάβησης θα εισπράξουν εκατομμύρια ευρώ, με βάση ποιο άρθρο της κοινοτικής και Ελληνικής νομοθεσίας;
- 6) Ποιο είναι το νομικό πλαίσιο που διέπει τα ΚΕΚ; Τι μας εγγυάται ότι τα ΚΕΚ θα φέρουν αποτέλεσμα, όταν η παρουσία τους από το 1994 μέχρι σήμερα μας δείχνει το αντίθετο; Ποια στοιχεία αποδεικνύουν μεγαλύτερη επιτυχία από τους δημόσιους φορείς;
- 7) Ποια η σκοπιμότητα του κριτηρίου των 1.200.000 ευρώ για τα ΚΕΚ που επιθυμούν να συμμετέχουν στο πρόγραμμα; Ποιοι φορείς εκπληρώνουν την συγκεκριμένη διάταξη;
- 8) Γιατί ορίζεται ως κριτήριο η σύντομη και μάλιστα επισφαλούς χαρακτήρα απασχόλησης του 25% των ανέργων και όχι του συνόλου τους, εφόσον αυτή επιδοτείται από το πρόγραμμα;
- 9) Πόσο θα κόστιζε η εφαρμογή του προγράμματος από τον ΟΑΕΔ; Ποια είναι η διαφορά συγκριτικά με την εφαρμογή από τα ΚΕΚ; Ποιο είναι το σχέδιο που συνδέει αυτά τα προγράμματα με την μείωση των ανέργων; Με ποια στοχοθεσία προχωράει; Ποιους ενδιάμεσους στόχους αναφέρει; Ποιο το εφαρμοζόμενο σύστημα αξιολόγησης τους;
- 10) Πως διασφαλίζει το κράτος ότι τα ΚΕΚ θα προσανατολίσουν την απασχόλησή τους προς βιώσιμες θέσεις αξιοπρεπούς εργασίας και δεν θα τις αξιοποιήσουν για να εξυπηρετήσουν επιχειρηματίες με «δωρεάν» διάθεση εργασίας προς αυτούς;
- 11) Ποιο είναι το ποσοστό των «ωφελομένων» του voucher «29 – 64» όπου θα καταρτιστεί σε επιχειρήσεις του ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ και με ποια ενδιάμεσα ΚΕΚ;
- 12) Τι μέτρα προτίθεστε να πάρετε για την ασφαλή διεξαγωγή της πρακτικής άσκησης και σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος την πλήρη κάλυψη του «ωφελομένου»;

Οι ερωτώντες Βουλευτές:

Μπάρκας Κώστας

Στρατούλης Δημήτρης

Καραγιαννίδης Χρήστος

Μητρόπουλος Αλέξης

Μπόλαρη Μαρία

Σταθάς Γιάννης

Χαρλαμπίδου Δέσποινα

Κουρουμπλής Παναγιώτης

Αμανατίδης Γιάννης

Γάκης Δημήτρης

Κριτσωτάκης Μιχάλης

Σαμοίλης Στέφανος

Συρμαλένιος Νίκος